

ΘΟΡΡΙΟΝ

Φάτε και πείτε, βρέ παιδιά,
κι' η εκλογαίς σιμόνουν...
ἀκόμ' ἡμέραις μερικαῖς,
καὶ ἡ κονδέταις ἡ γλυκαῖς
καὶ τὰ φιλιὰ τελεζόουν.

Φάτε και πείτε, βρέ παιδιά,
καὶ κλέψετε τσιγάρα...
Ἐσίμωσαν ἡ εκλογαίς,
παρτοῦ μαλλώματα, σφαγαῖς,
δολοβὴ κι' ἀντάρα.

Παῖλουν λαοῦτα καὶ βιολιά,
βροττοῦν τὰ τουμπέλεκια,
κι' ἰδοὺ! εἰς ὅλαις τῆς μερξαῖς
ἀκοῦς τὰ πέγουν κονμπουρξαῖς
καὶ βροττερά τουφέκια.

Ἡ χάμαις ἀς ἀστράφουνε,
ἀς ἔβρουν τὰ κονμπόθρια,
ὅλοι ἀμέσως σ' ἐδ' ἑτέρω,
κι' ἀρχίστε πόλεμὸ ἑτέρω,
καὶ πιάσετε τσιμπούρια.

Βαρεῖτ' ἐδῶ, βαρεῖτ' ἐκεῖ,
γετταῖοι πολέμαρχοι,
παρτοῦ φωτῖα, κατακλυσμός,
ἀπ' ἀκρὴ σ' ἀκρὴ χαλασμός,
κρεμοῦν τὸν Πατριάρχη.

Φάτε και πείτε, βρέ παιδιά...
ἀμάν, Χριστέ κι' ἀς φέξῃ!
κι' εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ ὁδὸν
τὸ αἷμά μας ποταμιθὸν
σὰν κι' ἀλλοιὲ ἀς τρέξῃ.

Ἡ Ρούμελη καὶ ὁ Μωριάς
σ' ὅτὸ πόδι ἐσηκώθη...
παρτοῦ ἀγῶν-μας προσκαλεῖ,
κι' ὁ Κοσσομάκος λὲν πολλοὶ
σ' τὴ Μάρη ἀποιώθη.

Βοηθήσαν κι' οἱ Συναροὶ
λὲν αἱ ἀρμάδες αὐτῆς
καὶ μὴ σὴν ἔλθῃ αὐτὴ
τὸν Ἰωάννην τὸν βαυτὴ
ζητοῦν τὸν ἑαυτοῦ.

Πόλεμος μέγα λαὸν παρὸς
τὸ ὄνομα βασιλεῖ
βαρεῖτ' ἐδῶ, βαρεῖτ' ἐκεῖ,
ἀκόρη μὴ Κοριαῖς,
κι' ὁ πόλεμος τελεζοῖ.

Κτυπάτε, ξεστρώστε,
κι' ἐσίμωσαν ἡ ὥρα...
ἀκόμη μὴ ἐβδομάς,
κι' ἐπειτὰ... γάσκελα σ' ἐμᾶς,
κι' ἀντίο, Λεωφόρα!

SOURIS

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΝΙΚΟΛΩΝ

Ἡ ὅτε τὸ πρῶτον ἀνηγγέλθησαν τὰ τοῦ ἐπεισοδίου Νικόλων καὶ ἐδόθη ἡ βρεῖα ἱκανοποίησις καὶ ἀνεκρούσθη ὁ ἀγγλικὸς ὕμνος ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Συντάγματος καὶ ἤρχισαν αἱ ἐν τῷ τύπῳ καὶ τῇ βουλῇ συζητήσεις καὶ κατεκρίνετο ὑπὸ πολλῶν ὁ προσβληθεὶς ἐπιτετραμμένος, ἡμεῖς ἐγράψαμεν ὅτι ὁ κ. Νικόλων εἶχεν ὑπὲρ αὐτοῦ ὅλα τὰ δίκαια· διότι ἂν ὡς ἀγγλὸς ὑπεχρεοῦτο νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν Βίβλον λέγουσαν «ἐταν τις ραπίσῃ ὑμᾶς στρέψατε καὶ τὴν ἄλλην παρειάν», ὡς διπλωμάτης ὅμως ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ κολουθῇ μόνον τὰ ὑπὸ τῆς Κυανῆς Βίβλου διδασκόμενα, ὧν τὸ πνεῦμα ἐν πάσαις ταῖς μέχρ' ἐτοῦδε τυχοῦσαις εἰς ὑπαλλήλους τῆς Ἀνάσσης τοιαύταις περιστάσεσιν εἶνε τὸ ἐξῆς: «Ὅταν τις ραπίσῃ ὑμᾶς εἰς τὴν μίαν τῶν παρειῶν, ραπίσατε αὐτὸν καὶ εἰς τὰς δύο». Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς καὶ ἐποίησε ὁ κ. Νικόλων, ἐπιστρέψας τὸ ράπισμα, ὅπερ ἐδέχθη παρὰ τοῦ βαναύσου χωροφύλακος εἰς τὸν πευκῶνα τοῦ Λυκαθητοῦ ἐπὶ τῶν παρειῶν ὅλου τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους.

Τὸ ζήτημα καὶ τότε καὶ τώρα εἶνε ἂν ὁ μὲν ἀγγλὸς ὑπάλληλος ἠδύνατο νὰ ἱκανοποιηθῇ καὶ ἄλλως ἢ διὰ τοῦ βιαίου τούτου τρόπου, ἢ δὲ ἡμεῖς κυβερνήσις ἠδύνατο νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς δυσάρεστον θωπήσαν. Ἡ τελευταία ἐκδοθεῖσα Κυανῆ Βίβλος παρέχει ἡμῖν τελείαν τοῦ διπλωματικοῦ αἰνίγματος τὴν λύσιν. Κατὰ τὰ δημοσιευθέντα ἐν αὐτῇ ἐπίσημα ἔγγραφα ὁ κακωθεὶς ξένος προσεπάθησε πάσαις δυνάμει πῶς νὰ ἀποκαταστήσῃ μὲν σεβαστὴν τὴν μειωθεῖσαν ἀξιοπρέπειάν του, μὴ ἐγγίσῃ δὲ αἶμα ὄσω τὸ δυνατόν τὴν εὐαίθετον φιλοτιμίαν τοῦ ἔθνους, παρ' ὃ ἦτο διαπεπιστευμένος. Ἀλλὰ τὸ μέγα αὐτοῦ λάθος ἦτο νὰ νομίσῃ ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ πρὸς ἄνδρας ἀπεναντίας οἱ ματ' αὐτοῦ διαπραγματευόμενοι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἔδειξαν τὰς παιδικὰς αὐτῶν διαθέσεις, θελήσαντες ἐν ὄσω μὲν ἔκρινον ὅτι τὸ πρᾶγμα ἦτο ἐλαφρὸν νὰ ἐκφύγῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἐλαχίστην ζητηθεῖσαν ποινήν καὶ νὰ ἀφήσωσι τὸν προσβληθέντα ὑπὸ τὴν κηλίδαν τοῦ γελοίου· ὅταν ὅμως ἐπέσθησαν ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κρυβῶσιν, ὡς παιδία πάλιν καθ' αὐτὸ ἔταχθησαν, μόνον προσήλθον κύπτοντες τὴν κεφαλὴν καὶ τείνοντες τὸν αὐχέναν εἰς τὸν κόλπον. Αὕτη εἶνε ἡ ἀληθὴς ἱστορία, ὡς ἀφηγοῦνται αὐτὴν τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὅποια μέλλοντα ἀργὰ ἢ γρήγορα νὰ δημοσιευθῶσιν, ὁ κ. πρωθυπουργὸς, ἡρνήθη νὰ παρυσιάσῃ χαρακτηρίσας ὡς ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς, τὸν πρὸς τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπὶ σεβασμὸν τοῦ ἔδειξεν ἀπὸ πολλοῦ διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Κανσόλα ὡς διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς πολιτικῆς βεβαίως εἶνε ἐλεύθερος πᾶς τις νὰ παραδέχεται καὶ νὰ εἰπῇ· ἐνθυμούμεθα δὲ ὅτι τινὲς τῶν ἐπαινετῶν ταρατῶν ἐπεσημασθήσαν τότε, ὥστε ἀπεκάλεσαν αὐτὸ γενναίαν καὶ ἀντὶ τὴν ἀντίστασιν εἰς τὰς προτάσεις τοῦ ἀγγλοῦ ἐπιτετραμμένου, ἀπολήξασαν εἰς ὑποχώρησιν ἐξ ἀνάγκης. Αὕτη ἡ γενναία καὶ ἀντὶ τὴν ἀντίστασιν ἐθεωρεῖται μέχρι τοῦδε ἱκαναὶ νάντιτάξωσι μόνον αἱ ἐταῖραι εἰς τὰς προτάσεις εἰς τὴν τιμὴν τῶν προτάσεων.

Καί